

ת"פ 51103/02/18 - מדינת ישראל נגד יהודה גבאי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 51103-02-18 מדינת ישראל נ' גבאי
בפני כבוד השופט דב פולוק

מדינת ישראל:	בעניין:
ע"י ענף תביעות משטרת ישראל	המאשימה
נגד	
יהודה גבאי	
ע"י ב"כ עוה"ד יאיר הרשקוביץ	הנאשם

הכרעת דין

בכתב האישום שבפני מואשם הנאשם בביצוע עבירה של תקיפה סתם, עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

ראשית לכל, אציין שהחלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק מן העבירה בה הוא מואשם.

כעת נדון בתיק לגופו.

לטענת המאשימה ביום 1.4.2017 בכניסה לבית הכנסת ברחוב בצלאל בצראווי בשכונת פסגת זאב בירושלים (להלן: "בית הכנסת") תקף הנאשם את המתלונן, מר עמוס מדר.

בעת שעמדו המתלונן והנאשם בכניסה לבית הכנסת פנה הנאשם למתלונן בכעס ואמר לו "הנה אני משמיד את המודעה לידך", תוך כדי שהוא קורע מודעה שהייתה תלויה במקום.

לאחר מכן הסתובב הנאשם לכיוונו של המתלונן והכה אותו במכת אגרוף לגרון.

דין והכרעה:

"תקיפה" מוגדרת בחוק העונשין כמכה, מגע, דחיפה או כל הפעלת כוח על גופו של אדם אחר בלא הסכמתו.

היסוד העובדתי בעבירה זו מורכב מהמעשה ומהנסיבות של התקיפה, כפי שהי מוגדרת בסעיף 378. התקיפה מוגדרת בחוק כהפעלת מגע פיזי בגופו של אחר ללא הסכמתו. כשמדובר במגע של הפעלת כוח שאיננו הכאה, נגיעה או דחיפה, צריך שיהיה זה במידה שיש בה כדי לגרום נזק או אי נוחות.

עבירת ה"תקיפה" היא עבירה התנהגותית הדורשת מחשבה פלילית, כהגדרתה בסעיף 20(א) לחוק העונשין, כאשר היסוד הנפשי הנדרש לקיומה הינו מודעות לטיב המעשה ולקיום הנסיבות.

עיקר המחלוקת בין הצדדים במקרה דנן סבה סביב השאלה העובדתית האם הנאשם הכה דחף או נתן אגרוף למתלונן במהלך הוויכוח ביניהם או שמא לא היה כל מגע פיזי ביניהם.

הנאשם מכחיש קיומו של כל מגע פיזי תוקף ובכלל בינו לבין המתלונן בעת הוויכוח שהיה, ואילו המתלונן טוען שהנאשם נתן לו אגרוף בצווארו.

כך מתאר המתלונן, עמוס מדר, את מהלך האירוע בעדותו בפני בית המשפט:

"באותו יום אני באתי לבית הכנסת, הנאשם היה מחוץ לבית הכנסת, יש לוח מודעות מחוץ לבית הכנסת שמיועד לכל תושב שם ויש מודעות בתוך בית הכנסת שרק מיועדות לבית כנסת. הוא מצביע על המודעה שלי...והוא קרע לי אותה...שתליתי בלוח החיצוני של המודעות בבית הכנסת שמיועד לכל הקהל.

...

אחרי שהוא קרע לי את המודעה הוא נתן לי אגרוף, היה לו חפץ קשה ביד שלו והוא סובב וקרע...אחרי זה הסתובב לכיוון שלי שאני הייתי בכניסה לבית הכנסת ונתן לי אגרוף. נתן לי אגרוף בצוואר.

...

לא עשיתי כלום באתי להתפלל".

(ע' 5-6 לפרוטוקול הדיון מיום 24.9.2019).

מעדות המתלונן עולה שהאירוע אירע מחוץ לבית הכנסת, כאשר הוא תלה מודעה על לוח מודעות, שלטענתו, עמד מחוץ לבית הכנסת. המתלונן העיד שהנאשם, באמצעות חפץ שהחזיק בידו, קרע את המודעה אותה תלה. אחר כך הסתובב אליו הנאשם, כשהמתלונן עומד בפתח בית הכנסת, ונתן לו אגרוף בצוואר.

את האגרוף שקיבל, לטענתו, מהנאשם, תיאר המתלונן במהלך עדותו כך:

"לשאלת בית המשפט...לא שמתי עם איזה יד נתן לי אגרוף הוא נתן לי מכה בגרון. אני לא יודע בדיוק איפה באמצע או בצד. אמרתי שלא הלכתי לטיפול רפואי."

(ע' 12 לפרוטוקול הדיון מיום 24.9.2019).

המתלונן טען שלאחר האירוע סבל מכאב וסחרחורת וחזר לבדו לאיטו לביתו:

"ש. ...מה עשית אחרי האירוע

ת.אמרתי בפירוש שכאב לי, אמרתי בחקירה, קיבלתי קצת סחרחורת הלכתי הביתה.

...

לא, הלכתי טבעי, לאט הביתה...לבד"

(ע' 7 לפרוטוקול הדיון מיום 24.9.2019).

המתלונן נשאל גם במהלך חקירתו באשר למחלוקת בינו לנאשם בדבר קיומו של לוח מודעות מחוץ לבית הכנסת. מדברי הנאשם עלה שלוח המודעות המדובר נמצא בתוך בית הכנסת עצמו, ואין לוח מודעות מחוץ לבית הכנסת. ואילו המתלונן העיד כי תלה את המודעה על לוח שעמד מחוץ לבית הכנסת, סמוך לפתחו:

"ש. יהודה אומר ויבואו לפה עדים אחרים מתפללים בבית הכנסת שיעידו שהמודעות שאתה תולה הן בתוך בית הכנסת ולא מחוץ.

ת. לא זכור לי שתליתי מודעה בתוך בית הכנסת אבל זה לא מתייחס לעניין שלנו של האגרוף..."

(ע' 9 לפרוטוקול הדיון מיום 24.9.2019).

מנגד, עומדת גרסתו של הנאשם, לפיה לא היה כל מגע פיזי בינו למתלונן. כמו כן מגרסת הנאשם עלה שהמתלונן תלה את המודעה על לוח מודעות שנמצא בתוך בית הכנסת. הנאשם, המשמש כגבאי בית הכנסת, מודה שתלש את המודעה אולם לא החזיק כל חפץ בידו במהלך התלישה. כן, כאמור, הנאשם מכחיש מכל וכל כי נתן אגרוף או מכה לנאשם וטען כי לא היה כל מגע פיזי ביניהם.

כך עולה מן העדות שמסר הנאשם בפני בית המשפט:

"באמצע התפילה התפרץ עמוס ותולה על לוח המודעות דברים שלא שייכים לבית הכנסת, בחירות...אמרתי לו "עמוס אתה לא חבר בקהילה, אתה לא מתפלל איתנו", הורדתי את המודעה ולקחתי אותה איתי, לא היה מכות, לא היה אגרוף, אנשים באו פינו אותו והמשיכה התפילה.

...

היה לנו סכסוך על הגינה...לא נגעתי בו, לא הרבצתי לו לא אגרוף ולא דחיפה. לא היה ולא נברא. אין לי אתו שום דבר....הוא נכנס ותלה את זה בבית כנסת, אנשים ביקשו ממנו לצאת החוצה ואני הוצאתי את המודעה..."

(ע' 32-33 לפרוטוקול הדיון מיום 24.11.2020)

הנאשם נשאל לעניין מקומו של לוח המודעות בתוך בית הכנסת, והעיד כי:

"לוח המודעות נמצא בתוך בית הכנסת.

ש. ומחוץ לבית הכנסת?

ת. אין

...

בחוץ אין לוח מודעות. אלה תמונות שמונחות על הארון בכניסה לבית הכנסת ושם זה היה"

(ע' 34 לפרוטוקול הדיון מיום 24.11.2020)

גם במהלך הודעתו במשטרה, מיום 15.5.2017 אשר נגבתה על ידי רס"ל מאלק אסעיד (מסומנת ת/6), מסר הנאשם את גרסתו לפיה לא תקף כלל את הנאשם:

"שאלה: באותו אירוע אתה תקפת אותו?

תשובה: לא, אני אומר שהבן אדם הזה לא נורמלי...

...

לא היה ולא נברא

...

הוא איים עלי שהוא ילך למשטרה ויטען שאני תוקף אותו ומרביץ לו.

שאלה: באותו אירוע הוא תקף אותך?

תשובה: לא

שאלה: באותו אירוע איימת עליו?

תשובה: לא..."

מן הדברים עולה שכבר בגרסה אותה מסר הנאשם במשטרה הוא הכחיש שהכה או נתן אגרוף לנאשם וטוען כי לא היה כל מגע פיזי ביניהם.

בעניין זה נשאל הנאשם במהלך דיון ההוכחות מדוע הוא מעיד, לכאורה, בשונה מן הגרסה שמסר במהלך הודעתו במשטרה כי המתלונן ניסה לתקוף אותו, כאשר למשטרה מסר שלא תקף אותו כלל. על כך ענה הנאשם במהלך דיון ההוכחות כי:

"ש. אתה אומר שהוא ניסה לתקוף אותך איך הוא ניסה?

ת. לא יודע הוא צעק והשתולל כמו מטורף.

...

ש. הוא ניסה להרים את הידיים ולהביא לך מכות...

ת. יכול להיות שכן. הוא צעק והשתולל...הוא ניסה להתקרב אלי.

ש. למה לא סיפרת את זה לחוקר?

ת. החוקר לא שאל אותי.

...

כל הזמן הוא מאיים עלי. גם עכשיו שאני עובר הוא מאיים עלי, הוא לא נורמלי. תראה לבהמ"ש את המכתב שהוא כתב. לא הרמתי יד, לא נגעתי בו ולא נתתי לו סטירה ולא אגרוף, זה בן אדם חולה נפש."

...

ש. החוקר בחקירה שאל אותך אם הוא תקף אותך, ..., מה ענית לו?

ת. לא זוכר.

ש. אתה ענית לו ש"לא". אני אומר לך..

ת. גם אני אמרתי עכשיו שהוא לא תקף אותי.

ש. אמרת שהוא איים עליך שהוא ישחוט אותך, למה לא אמרת לחוקר?

ת. הוא שאל אם הוא תקף אותי ואמרתי לו, אם היה שואל אם איים עלי הייתי אומר שכן."

(ע' 37-38 לפרוטוקול הדיון מיום 24.11.2020).

באשר לאמור, אציין שעיון דקדקני משווה בין הגרסה אותה מסר הנאשם בהודעתו במשטרה לבין הגרסה אותה מסר במהלך עדותו בפני בית המשפט מעלה שלא קיימת סתירה ממשית בין הגרסאות. שכן, משתי הגרסאות עולה מדבריו של הנאשם שהמתלונן לא תקף אותו בעת האירוע.

עם זאת במהלך דיון ההוכחות בבית המשפט הוסיף הנאשם על האמור בהודעתו במשטרה שנראה היה לו בעת האירוע כי המתלונן מנסה לתקוף אותו ומאיים עליו, תחושה שיכולה להתקבל על הדעת כשמתנהל ויכוח כעוס בין שני אנשים.

באשר למודעה שנתלתה בעת האירוע מעיד הנאשם במהלך חקירתו במשטרה (מסומנת ת/6) כי:

"ביקשתי ממנו עשרות פעמים לא לתלות על לוח בית הכנסת..."

תשובה: אני הורדתי את המודעה שלו ביד ולא היה לי שום חפץ וביקשתי...כמו כל הפעמים לא לתלות יותר

בבית כנסת מודעות אישיות....

אני אחראי על הבית כנסת ואני לא רוצה שהוא יתלה מודעות אישיות ויבלבל לאנשים בשכל, בית כנסת מקום לתפילה, אני התלוננתי עליו במחלקת הגננות בעירייה וגם במחלקת הפיקוח על כל הזבל שהוא שם בתוך הגינה הציבורית...

בשונה מהדברים שמסר בעדותו בפני בית המשפט לפיהם הייתה זו הפעם הראשונה בה הסיר מודעה אותה תלה הנאשם, במהלך עדותו במשטרה מסר שהוא ביקש מהנאשם עשרות פעמים שלא לתלות מודעות אישיות על לוח בית הכנסת.

על הבדל זה, לכאורה, בין הגרסאות נשאל הנאשם במהלך דיון ההוכחות:

"לשאלת בית המשפט אם הוא כן תלה מודעות לפני המקרה אני משיב שבסביבה של הבית כנסת כן, על גדרות בחוץ, בדברים האלה לא נגעתי, הורדתי רק את מה שבבית כנסת, בחוץ זה לא עניין שלי...הוא תולה בחוץ בגדרות בכניסות עשרות פעמים אבל בתוך בית הכנסת לא.

...

...בכניסה אף אחד לא תולה כי זה מקום יפה ומסודר. הוא ניסה לתלות כמה פעמים ואמרו לו שלא לתלות. שהייתי בבית חולים הוא תלה בבית כנסת אני הגעתי והורדתי אותם".

(ע' 35 לפרוטוקול הדיון מיום 24.11.2020).

בהקשר זה נשאל הנאשם באשר למספר הפעמים בהן הסיר מודעות שתלה המתלונן וענה כי:

"ש. כמה פעמים הורדת מודעה של עמוס?

ת. פעם אחת באירוע הזה.

ש. אמרת בחקירה שעשרות פעמים ביקשת ממנו לא לתלות אבל אף פעם חוץ מהפעם הזאת לא הורדת?

ת. לא הורדתי אף פעם כי לא נגעתי בכביש רק בבית הכנסת הורדתי."

...

ביקשתי ממנו כמה פעמים. הוא תולה מסביב כן,,אמרתי לו אל תתלה פה אל תלכלך זה לא יפה ולא מכובד"

(ע' 35-36 לפרוטוקול הדיון מיום 24.11.2020).

מן האמור עולה, שככול הנראה, הנאשם ביקש מן המתלונן מספר רב של פעמים לפני האירוע שלא לתלות מודעות בענייניו האישיים בבית הכנסת, ובעת האירוע הוא אף הסיר את המודעה שתלה המתלונן על לוח המודעות.

מספר עדים, לכאורה, לאירוע הובאו להעיד בפני בית המשפט הן מטעמה של המאשימה והן מטעמו של הנאשם.

תחילה נביא את גרסתו של העד אשר שהעיד על התרחשות האירוע מטעמה של המאשימה.

מעדות של אשר עלה כי:

"אותו בוקר...ראיתי את עמוס ויהודה מתווכחים מדברים עמוס ניגש ליהודה אמר לו בוא נדבר והחלו לדבר על מודעות ויהודה עשה לו משהו בצוואר. מדגים עם יד ימין לכיוון העורף בצוואר.

ש. עשית פעם פתוחה פעם מאוגרפת.

ת. לא זוכר אם ככה או אחרת. עד כמה שאני זוכר זה היה פתוח ככה..."

(ע' 15 לפרוטוקול הדיון מיום 24.9.2019).

בהמשך דיון ההוכחות ממשיך אשר לתאר את המכה שנתן הנאשם לדידו, למתלונן:

"ש. ראית אם יהודה החזיק משהו ביד.

ת. עד כמה שאני זוכר לא החזיק ביד כלום. ..

..

יהודה היה בכניסה לבית הכנסת עמוס נגיד היה פה...לא היה אף אחד שם, לא יודע מה עשה שם הוא ועמוס החלו לדבר, עמוס אמר לו נעשה שלום בית הוא אמר לך ממני לא נעשה שלום בית, כזה דחף אותו עם היד.

ש. אז דחף עם היד?

ת. כן...בצד של העורף....בחלק האחורי של הצוואר ליד העורף בצד."

(ע' 19-20 הדיון מיום 24.9.2019).

אשר מכחיש את דברי המתלונן לפיהם הנאשם אחז משהו בידיו באמצעותו תלש את המודעה שתלה.

באשר למכה הוא מעיד שהנאשם והמתלונן עמדו בכניסה לבית הכנסת ודיברו ביניהם. אזי הנאשם דחף את המתלונן בצד העורף בחלק האחורי של הצוואר. מדבריו עולה שהנאשם לא נתן למתלונן אגרוף אלא דחיפה.

לעניין המודעה ולוח המודעות עליו נתלתה'נשאל אשר במהלך דיון ההוכחות מדוע כשמסר את הודעתו במשטרה לא הזכיר את עניין המודעה שנקרעה:

"ש. הגעת בסיור שלך עם עמוס לאזור בית הכנסת ואז עמוס ויהודה נפגשו והחלו לריב על מודעות.

... כשאת העדת במשטרה על האירוע אני מקריא...לא אמרת כלום על מודעות...

ת. ...באו לשאול אותי על מכה..."

(ע' 18 לפרוטוקול הדיון מיום 24.9.2019).

כן נשאל אשר באשר למיקומו של לוח המודעות עליו נתלתה המודעה:

"ש. אתה יודע לומר לי איפה לוח המודעות הזה?"

ת. לא...אני לא יודע איפה עד כמה שאני זוכר אולי בבית הכנסת יש משהו וליד...בתוך בית הכנסת לא הייתי אף פעם. אולי ליד בית הכנסת יש בכניסה.

ש. אתה זוכר שראית לוח מודעות?

ת. לא ממש זוכר, מעל שנה וחצי שלא הייתי בגינה..."

(ע' 18-19 לפרוטוקול הדיון מיום 24.9.2019).

אשר מעיד שאינו זוכר האם יש לוח מודעות מחוץ לבית הכנסת. באשר ללוח המודעות המצוי בתוך בית הכנסת הוא העיד על עצמו שמעולם לא היה בתוך בית הכנסת ולכן אינו יודע אם יש בתוכו לוח מודעות.

יתכן שהיסוסו של אשר באשר להימצאו של לוח מודעות מחוץ לבית הכנסת מחזק במידת מה שאכן אין לוח מודעות כזה, כפי שעלה מדברי הנאשם.

גם באשר לעניין תליית ותלישת המודעה מעיד אשר כי לא ראה זאת (ראה: ע' 23 לפרוטוקול הדיון).

בהמשך לכך, אשר נשאל במהלך דיון ההוכחות האם ראה שהמתלונן קיבל אגרוף או מכה, וענה כי:

"ש. כפי שאמרת אולי הוא פשוט רצה להרחיק את עמוס"

...

ת. כן דיברו אמר נעשה שלום בית אמר לו לך ככה או שנתן לו מכת אגרוף. לא יודע.

...

כי אני לא זוכר אם נתן לו אגרוף או מכה. ראיתי שהוא עשה לו ככה...לא זוכר אם אגרוף או נתן לו מכה עם יד פתוחה. רק ראיתי את התנועה שנתן לו מכה, מאחורה בעורף, לא יודע אם אגרוף או לא."

(ע' 21-22 לפרוטוקול הדיון מיום 24.9.2019).

מעדותו של אשר עולה ספק באשר לאופן בו הכה, לכאורה, הנאשם את המתלונן. נראה, לפי מה שטען אשר בעדותו, שהוא עמד במרחק של כ-10-12 מטרים מהשניים בעת שהתווכחו. יתכן על כן שמה שהוא ראה היו בעיקר תנועות היד שעשה הנאשם כלפי המתלונן. יתכן עם כן שאולי אף לא הייתה זו מכה ממשית, אלא תנועה של הרחקה שעשה הנאשם כלפי המתלונן בלהט הוויכוח ביניהם, ומן המרחק האמור היה נראה לאשר כי הייתה זו מכה.

ההנחה האפשרית שמה שראה אשר הייתה תנועת הרחקה שלא היה בה מגע, תואמת את העולה מעדויותיהם של העדים הנוספים שהתפללו בבית הכנסת בעת הוויכוח, אותן נביא בהמשך הדברים.

נציין גם שקיימות מספר סתירות בין עדותו של המתלונן לעדותו של העד אשר, בהם: טיב היחסים ביניהם, השאלה כיצד נפגשו קודם לאירוע, והשאלה מה אירע בתום האירוע:

באשר לקשר הקודם הקיים בינו למתלונן, העיד אשר כי:

"ש. ..מה הקשר שלך למתלונן?"

ת. ..עבדתי בגינה עם עמוס תקופה מסוימת ואותו בוקר הייתי איתו ככה בסיור בבית כנסת בגינה ועבדתי גם קצת עם יהודה בבית כנסת.

...

חברים ועבדתי אותו בגינה..."

(ע' 15 לפרוטוקול הדיון מיום 24.9.2019).

בעניין זה הוא המשיך והעיד כי קיימים ביניהם יחסים טובים:

"יחסים טובים דאג להורים שלי כל הזמן הולך אליהם מדבר איתם, אפשר לקרא לזה כמו אח גדול. הולך אליהם כמו בן בית, עזר להם. יעץ להם יעוץ רפואי גם בא לבקר את אימא שלי בהדסה..."

(ע' 15 הדיון מיום 24.9.2019).

עדותו של אשר בעניין היחסים הקיימים בינו לבין המתלונן שונה ממה שהעיד המתלונן. מדברי המתלונן עלה שהיחסים ביניהם סתמיים, כמו שיש לו עם כל תושב אחר בשכונה. המתלונן תאר את מערכת היחסים בינו לבין העד אשר כך:

"ש. איך אתה מגדיר את מערכת היחסים שלך איתו?"

ת. כמו כל תושב...הוא בא מידי פעם להתפלל. זה מה שאני ראיתי.

...

מהשכונה. אנו גרים 25 שנה גם מכירים פחות או יותר אנשים שגרים בשכונה וזהו.

...הוא להתפלל להערכתי, הוא היה שם וראה זה מה שחשוב.

...אני שאלתי אותו אם ראה מה שעשה לי אמר לי כן אמרתי לו אתה מוכן להעיד אמר לי כן זהו. שאלתי אותו באותו מעמד. שלא יהיו בעיות. "

(ע' 10-11 לפרוטוקול הדיון מיום 24.9.2019).

כמו כן, בניגוד לכך שהמתלונן העיד שהגיע לבד לבית הכנסת ופגש שם באשר, אשר העיד כי בא יחד עם המתלונן לסיור במקום. גרסה זו תואמת גם את העובדה שאשר העיד על עצמו שמעולם לא היה בתוך בית הכנסת פנימה ולא התפלל שם:

"ש. ...אמרת שהגעת עם עמוס לסיור

ת. כן...באים מדברים על פוליטיקה רפואה עוד דברים...מדברים על אבא ואמא חברים הוא כמו אח בשבילי....תוך כדי סיבוב מדברים"

גם באשר למה שאירע לאחר האירוע קיימת סתירה בין עדותו של המתלונן לפיה הוא שב כאוב לבדו לביתו, לבין עדותו של אשר לפיה בתום האירוע הוא המשיך בסיור יחד עם המתלונן:

"המשכנו כמה זמן אני לא זוכר...אולי קצת בגינה או שהלכנו משם.

...

ש. לא הלכתם לבית, או לבית חולים?

ת. לא"

(ע' 20 הדיון מיום הדיון מיום 24.9.2019).

כאשר עומת המתלונן עם הסתירות הקיימות בין האמור בעדותו לבין האמור בעדות העד אשר ניסה להתחמק מהסתירות וענה כי:

"ש. אמרת שאשר היה שם לתפילה והגעת לבד לבית כנסת. אשר עוד מעט יגיד שהוא הגיע לשם כי הוא טייל אתך ליד בית כנסת.

ת. כן הוא בא יחד איתי, אמרתי שבאתי לבד נו אז מה זה.

...

נפגשנו בכניסה לבית הכנסת זה לא טבעי, הלכנו יחד כן. באנו מידי פעם יחד ודיברנו יחד זה לא מקרה ראשון..

...

ש. הוא אמר שטייל אתך.

ת. זה היה ליד בית הכנסת קרא לזה טיול, אני לא רואה בזה פגם..."

עמוד 10

(ע' 12 לפרוטוקול הדיון מיום 24.9.2019).

כעת נביא את עדויותיהם של שניים ממתפללי בית בכנסת שנכחו גם הם בעת האירוע, כפי שעלה מדבריהם.

תחילה נביא את עדותו של המתפלל שלמה אליאסיאן:

"היה ויכוח בין האדון גבאי לעמוס.

ש. האם ראית את יהודה מכה איכשהו את עמוס?

ת. חס וחלילה מעולם לא היה דבר כזה שהוא יכה אותו.

(ע' 40 לפרוטוקול הדיון מיום 4.11.2020).

שלמה העיד שממקום מושבו בבית הכנסת הוא ראה היטב את שאירע:

"היו צעקות, נעמדנו וראיתי, אני יושב במקום שאני רואה את כל הבי"כ. ראיתי עמדתי וראיתי שהם מתווכחים...

...

לא היה משהו אלים, אלימות לא הייתה שם. היו ויכוחים.

...

בוויכוחים כאלה כל אחד מאיים אחד על השני "אני אעשה לך".

...

יהודה אמר לו שייצא ושלא ייכנס לבי"כ לענייני בחירות. היה מפריע, באמצע תפילה בן אדם נכנס ומתחיל לעשות בלגן.

ש. מה עמוס עשה שם?

ת. נכנס, הסתובב בין המתפללים ורצה שיעשו לו למה לא חותמים לו. אדוני הנכבד אני יושב במקום בפנים בפנים של הבי"כ. אני לא שמעתי על מה הם מדברים, על מה הם מתווכחים.

....

את המילים לא שמעתי אבל ידעתי שזה על ענייני בחירות."

(ע' 43 לפרוטוקול הדיון מיום 4.11.2020).

לעניין המודעה שתלה המתלונן על לוח המודעות, העיד שלמה כי:

"ש. עמוס תלה מודעות?

ת. רצה לתלות, כן.

...

הוא תלש, ...יש כלל בבי"כ הזה שלא שמים מודעות של בחירות.

לשאלת בית המשפט: יהודה נתן מכה לעמוס?

ת. לא, חס וחלילה הוא לא הכה.

...

תנועות של עצבים כאלה, אבל לתת אגרוף או מכה לא.

ש. אולי יהודה ניסה להרחיק אותו?

ת. ביקש ממנו שייצא מבי"כ.

ש.עמוס הסכים צאת?

ת. לא, לכן היה ויכוח קצת. בסוף האנשים התערבו גם וניסו להוציא אותו.

...

הוא לא דחף אותו. יבקש ממנו לצאת זה מפריע לתפילה.

...

בדיבור

ש. יכול להיות שדחף אותו עם הידיים?

ת. לא.

...

כן, שניהם, אנשים עושים עם הידיים. תנועות ידיים אבל לא פגעו אחד בשני.

ש. אולי תנועה אחת כן פגעה?

ת. לא

(ע' 44-43 לפרוטוקול הדיון מיום 4.11.2020).

שלמה בעדותו עומד על כך שלא היה מגע בין הנאשם למתלונן, והיו רק תנועות מרחיקות שנעשו בלהט הוויכוח אשר לא הגיעו לכלל מגע בין השניים, וודאי לא כדי הכאה.

גם העד בר חן רפאל שהיה ממתפללי בית הכנסת העיד שהנאשם לא הכה כלל את המתלונן ולא היה כל מגע פיזי ביניהם:

"אני יושב בבי"כ מול הכניסה...הגיע אדון עמוס והתחיל לדבר עם האנשים שמגיעים לתפילה...אח"כ הסתבר שהוא בא ותלה איזושהי מודעה ואז יהודה יצא. קמו כמה אנשים כי התחיל שם ויכוח כדי לפזר, זה באמצע תפילה, רצו לפזר את ההמולה הזאת. ניגשתי באופן אישי לעמוס, אני בידידות גם אתו וגם עם יהודה, אמרתי לו "בי"כ, תפילה עזוב, אתה רוצה לעשות פוליטיקה תעשה אותה אח"כ".

...

ש. במהלך הוויכוח בין יהודה לעמוס היה מגע ביניהם?

ת. לא היה מגע כי הוא זה."

(ע' 43 לפרוטוקול הדיון מיום 4.11.2020).

רפאל ממשיך ומעיד:

"...לא ראיתי שיהודה תלש את זה, יכול להיות שהוא תלש.

ש. אז אני אומר לך שלא ראית את האירוע.

ת. לא ראיתי אותו תולש את המודעה...

ש. אתה ראית את הוויכוח שלהם בחוץ?

ת. זה בכניסה לבי"כ. אם זאת הדלת בכניסה לדלת, הוויכוח היה שם, ניגשתי לשם.

...

ש. והלוחות מודעות שמחוץ לבי"כ?

ת. אין לוחות מודעות, תולה על ארונות חשמל, לוחות בזק. כל אזור של בי"כ. אני מסביר לך שזה יותר מצומצם. הוא תלה את זה על לוח מודעות של בי"כ. זאת הדלת אז יש לוח מודעות של בי"כ שזה מודעה של שיעורי תורה...

ש. עמוס ניסה לתקוף את יהודה באיזושהי צורה?

ת. לא ראיתי.

...

היה להט של דיבורים. לא שמעתי שמישהו איים אחד על השני.

ש. מבחינת ההתנהלות שלהם היית יודע לספר אם הם זרקו את הידיים אחד על השני?

ת. לא לא לא. אם זה היה קורה אנחנו היינו מתערבים....דבר כזה בטח שהייתי זוכר. "

(ע' 46-47 לפרוטוקול הדיון מיום 4.11.2020).

מניתוח כלל העדויות והראיות שהובאו בפני עולה שקיים לכל הפחות ספק סביר באשר לשאלה האם הנאשם הכה או נתן אגרוף למתלונן.

בין עדותו של המתלונן לעד אשר שהובא כעד מטעם המאשימה, נמצאו סתירות רבות אשר פגמו באמינות עדותו של המתלונן.

גם קיומו של סכסוך רקע ארוך שנים בין המתלונן לבין הנאשם מחלישה את אמינות העדות שמסר.

על סכסוך הרקע הקיים בין הצדדים העידו הן המתלונן בעדותו בבית המשפט והן הנאשם. כך מסר הנאשם במהלך הודעתו במשטרה באשר לסכסוך הקיים ביניהם:

"שאלה: אתה מסוכסך עם מדר?

תשובה:..בניתי בית כנסת...כספי האישי פלוס כספי בית הכנסת קניתי עצים ושתלנו גינה לתפארת לזכרם של החללים מסביב לבית כנסת, עמוס מדר מינה את עצמו כאילו מטעם העירייה שהוא אחראי על הגינה..נטפל אליו ומתגרה בי כל פעם שהוא פוגש אותי...הוא תולה כל מיני ניירות בשמו על לוח בית הכנסת, ביקשתי ממנו עשרות פעמים לא לתלות על לוח בית הכנסת...זהו התלונה השלישית שהוא מגיש נגדי..פעמיים קודמות נסגרו התיקים מחוסר ראיות..."

כמו כן, מן הסקירה שערכנו עולה שעדותו של הנאשם תאמה בכללותה את העדות שמסר על דוכן העדים בפני בית המשפט, עובדה המחזקת את אמינות גרסתו.

אציין שגם עדויות מתפללי בית הכנסת חיזקו את גרסת הנאשם.

לאור האמור, אני סובר שיתכן מאוד כי כל שעשה הנאשם כלפי המתלונן היו תנועות ידיים על מנת להרחיקו בלהט הוויכוח. תנועות ידיים אשר לא היה בהן מגע וכמובן שאין מהוות מעשה של "תקיפה" כפי שהוא מוגדר בחוק העונשין.

אשר על כן החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק מביצוע העבירה בה הוא מואשם בכתב האישום, בעבירה של

תקיפה לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

ניתנה היום, ב' ניסן תשפ"א, 15 מרץ 2021, במעמד הצדדים